

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

МАТЕРІАЛИ

V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

12 – 13 жовтня 2017 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Видання присвячене

115-річчю Одеської національної академії харчових технологій

**та 5-річчю Навчально-наукового інституту прикладної
економіки і менеджменту ім.Г.Е.Вейнштейна**

м.Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції 12-13 жовтня 2017р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2017. – 291 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Ангелов Г.В. – д-р філософії, проф., Агеева І.М. – к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., доц., Купріна Н.М. – к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. – к.с.н., доц., Савенко І.І. – д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 3 від 03.10.2017 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису
Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність
наданих матеріалів

3. Ангелов Г. В., Черняк Г. А. Человеческий фактор в информационной безопасности бизнеса / Г. В. Ангелов, Г. А. Черняк // Экономическая та продовольственная безопасность Украины. – 2016. – № 6 – 7. – С. 8 – 11.

ТЕРОР ЯК СОЦІАЛЬНО-БЕЗВІДПОВІДАЛЬНИЙ ПРОЯВ СЛАБКОЇ ВЛАДИ

Шишко О. Г., к. і. н., доцент

Одеська національна академія харчових технологій

Влада є невід'ємною складовою будь-якого суспільства, адже вона пронизує сі сфери людського життя. Складність та багатоплановість самого поняття влади, суб'єктивність його розуміння, породили велику кількість різних підходів до визначення влади. Тому не існує єдиного вичерпного чи об'єктивного визначення влади, скоріше за все кожне з цих визначень розкриває або певні аспекти влади, або різні точки зору на неї.

Особливу роль у житті суспільства посідає політична влада, яка проявляє себе на трьох рівнях та здійснюється державою загалом, органами місцевого самоврядування, політичними партіями та громадськими об'єднаннями. В умовах демократії контроль за поведінкою громадян та всього суспільства відбувається за допомогою правових та політичних норм, виходячи із загальнонаціональних чи загальнодержавних інтересів. Політична влада тоталітарних режимів тримається на повному підпорядкуванні суспільства державі за допомогою монополії на інформацію, пропаганди, офіційної державної ідеології тощо. У цьому переліку особлива роль належить терору, без якого не може існувати жоден тоталітарний режим.

Жорстокість тоталітарної влади зазвичай обґрунтовується внутрішніми або зовнішніми загрозами існуванню держави. Оскільки тоталітарні режими існують у світі, який є нетоталітарним, то їм доводиться вдаватися до пропаганди. Ця пропаганда завжди спрямована на нетоталітарні країни за кордоном та на ту частину власного населення, чие пристосування до нового життя не супроводжувалося ефективною ідеологічною обробкою. Така пропаганда чи ідеологічна обробка завжди використовує насильство для постійного живлення своїх ідеологічних доктрин та маніпуляцій щодо практичного втілення їх в життя. Отже, пропаганда чи ідеологічна обробка не можуть існувати один без одного.

Але головний недолік тоталітарної пропаганди полягає в тому, що вона не може цілком задовольнити потяг мас до цілковито стабільного, зрозумілого й передбачуваного світу без серйозного конфлікту зі здоровим глуздом. З одного боку, маси охоплює бажання втекти від реальності, тому що через свою, по суті, безпритульність вони більше не в змозі терпіти її випадкові, незрозумілі прояви, з іншого, – їхня туга за вигадкою має певний зв'язок із тими здібностями людського розуму, структурна тривкість яких вища за просту випадковість. Відповідно інтелектуальна, духовна й художня ініціатива є більш небезпечною для тоталітаризму, ніж проста політична опозиція. Послідовне гоніння будь-якої вищої форми розумової діяльності новими вождями мас впливає з чогось більшого, ніж їхнє природне обурення всім, чого вони не можуть зрозуміти.

Тотальне панування не припускає вільної ініціативи в жодній царині життя, жодної діяльності, яка не є цілком передбачуваною. Тоталітаризм при владі обов'язково замінює всі першорядні таланти, незалежно від їхніх симпатій, тими навченими й дурнями, чий брак розумових і творчих здібностей завжди є найкращою гарантією їхньої вірності.

Саме творчі особистості відразу почали заявляти про своє несприйняття політики радянського уряду у 1917 р. Вони протестували проти закриття демократичних газет, оголошення партії кадетів поза законом, розгону Установчих зборів. У зв'язку з початком відзначення 100-літньої річниці Української національно-демократичної революції 1917-1921 рр. та загалом революційних подій в колишній Російській імперії ця тематика набуває особливої актуальності.

Після захоплення влади більшовиками у жовтні 1917 р. традиційним, а не надзвичайним, засобом боротьби за владу став терор. Заборона інакодумства у країні, запровадження процедури позасудової розправи, вбивства ідеологічних противників стали нормою тогочасного життя. Більше того, акт збройного захоплення влади більшовиками спровокував громадянську війну та привів у дію важелі політичного та економічного терору. Ідеологічна монополія однопартійного уряду та експропріація власності супроводжувалися проявами різних типів терору.

Майже відразу відбувся перехід від індивідуального до масового терору. Запровадження масового терору стосувалося в першу чергу основної частини населення країни – селянства, вся сутність існування якого трималася на дрібній приватній власності. Примусове вилучення збіжжя у селян, запровадження надзвичайних податків на фоні заборони приватної власності на землю супроводжувалося жорстокими актами насилля.

В той же час більшовикам вдалось створити ілюзорне уявлення про справедливу зрівнялівку, переконати більшість населення у тому, що воно тримає землю, мир, хліб. Натомість реальністю стали постійні війни, голод, реквізиції та терор.

Здійснення терору було неможливе без існування таємних каральних органів, які виконували функцію охоронця експерименту з постійного перетворення дійсності на фікцію. Концентраційні ж табори стали спеціальними лабораторіями для здійснення експерименту з тотального панування. Отже, тоталітарне панування прагне досягти своєї мети як шляхом ідеологічної обробки населення, так і шляхом абсолютного терору в таборах, жахливе видовище яких мало засвідчити «теоретичне» підтвердження ідеології.

Утвердившись на декілька десятиліть при владі більшовизм, поєднавши політичну та економічну диктатуру, зумів мобілізувати маси на виконання глобальних завдань. Саме таке поєднання двох диктатур стало основою сили та могутності радянської держави, яке одночасно стало і її слабкістю. Ця слабкість полягала у тому, що держава не могла врегулювати всі аспекти складного суспільного організму, вирішити нагальні соціальні та економічні проблеми, що й визначало її соціально-безвідповідальний характер. Тому ця слабкість компенсувалася бруталним, цинічним та безглуздим терором.

Література:

1. Арендт Ханна. Джерела тоталітаризму / Х. Арендт; [пер. з англ.]. – К.: Дух і літера, 2002.
2. Литвин А. Л. Красный и белый террор в России / А. Л. Литвин // Отечественная история. – 1993. – № 6. – С. 46-62.
3. Політичний терор і тероризм в Україні. ХІХ-ХХ ст. Історичні нариси / Д. В. Архірейський, О. Г. Бажан, Т. В. Бикова та ін. Відповід. ред. В. А. Смолій. – К.: Наукова думка, 2002. – 952 с.

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСІВ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

Колтунович О.С., к.е.н, Незалежний український центр правових ініціатив і експертиз «Правова держава»

У 2017 році економіка України остаточно втратила цілісність і здатність до самостійного відтворення. Високотехнологічні експортно-орієнтовані галузі стали імпортувати все більше обладнання і переключаються на іноземні інноваційні технології. В товарній структурі на сировину АПК і чорні метали припадає понад 70% експорту країни. Вітчизняне приладобудування, машинобудування, авіа та ракетобудування, а також суднобудування стрімко деградує, а багато суб'єктів національної економіки все більше переходить на зарубіжну інноваційно-технологічну базу.

У періоди глобальних технологічних зрушень, відбуваються процеси, пов'язані з переходом світової економіки на нову економічну архітектуру, в основі якої лежатиме процеси інноваційно-технологічної модернізації. Але щоб активізувати процеси модернізації та інноваційного розвитку економіки необхідно сформувати потужний інституційний базис, який дозволяє сконцентрувати наявні ресурси (інтелектуальні, фінансові, природні) на перспективних напрямках розвитку країни.

Узагальнення практичного досвіду економічно розвинених країн з інноваційною економікою показує, що вагома роль у цих процесах належить державі і тій інноваційно-технологічній політиці, яку воно проводить. Розробка основних напрямків інноваційно-технологічної модернізації національної економіки вимагає обґрунтування системи заходів щодо стимулювання інноваційної діяльності на всіх етапах життєвого циклу розробки і виробництва наукомісткої продукції, а також поширення на фундаментальні дослідження.

У періоди глобальних технологічних зрушень, відбуваються процеси, пов'язані з переходом світової економіки на нову економічну архітектуру, в основі якої лежатиме процеси інноваційно-технологічної модернізації. Але щоб активізувати процеси модернізації та інноваційного розвитку економіки необхідно сформувати потужний інституційний базис, який дозволяє сконцентрувати наявні ресурси (інтелектуальні, фінансові, природні) на перспективних напрямках розвитку країни.

- Шевченко Г. А., Ангелов Г. В.
82. СОВЕСТЬ КАК НРАВСТВЕННАЯ КАТЕГОРИЯ И ЕЕ РОЛЬ В ФОРМИРОВАНИИ СОЦИАЛЬНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ЛИЧНОСТИ 251
Шевченко А. А., Ангелов Г.В.
83. ВОЗРАСТАНИЕ РОЛИ НРАВСТВЕННЫХ НАЧАЛ ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО ФАКТОРА В СОВРЕМЕННЫХ ТРУДОВЫХ ОТНОШЕНИЯХ 254
Тодорова С. Н.
84. ПРИОРИТЕТНІ ВЕКТОРИ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ХАРАКТЕРУ В СУЧАСНОМУ СОЦІАЛЬНОМУ УПРАВЛІННІ 258
Черкаський А.В., Петракова Є.Р.
85. ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ ГУМАНИЗАЦИИ УПРАВЛЕНЧЕСКИХ ОТНОШЕНИЙ: СОЦИАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ 261
Черняк Г. А., Кириченко И.А., Даниель Рыков
86. НРАВСТВЕННО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ФОРМИРОВАНИЯ МОЛОДЕЖИ АКТИВНЫХ ПОЗИЦИЙ В ДЕЛЕ ОБЕСПЕЧЕНИЯ НАЦИОНАЛЬНОЙ ПРОДОВОЛЬСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ У 266
Черняк Г. А., Кириченко И.А., Даниель Рыков, Крылов Н.Г., Руммо В.В.
87. ТЕРОР ЯК СОЦІАЛЬНО-БЕЗВІДПОВІДАЛЬНИЙ ПРОЯВ СЛАБКОЇ ВЛАДИ 268
Шишко О.Г.
88. ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСІВ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ 270
Колтунович О.С.
89. НЕОБХОДИМОСТЬ ИНФРАСТРУКТУРНОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ РАЗВИТИЯ РЫНКА ЗЕМЛИ В УКРАИНЕ 272
Криницкая О.А.
90. ЗОВНІШНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ 274
Фомічова К.Б.
91. ПРИВАБЛИВІСТЬ БОЛГРАДСЬКОГО РАЙОНУ ЩОДО ФОРМУВАННЯ ВИННИХ ТУРІВ 278
Кисса М.Р.
92. ТЕМАТИЧНІ РЕСТОРАЦІЇ ЯК МІСЦЯ ТУРИСТИЧНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ 280
Лазука К.Д.
93. ЧИННИКИ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ В ОРГАНІЗАЦІЇ ДИТЯЧОГО ВІДПОЧИНКУ ТА ТУРИЗМУ 283
Сандул С.О.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 3 від 03.10.2017 р.

Підписано до друку 03.10.2017. Формат 60x90/16.
Папір офсетний.
Ум.друк.арк. 20,56.
Тираж 1000 екземплярів.

Видавництво «Студія «Печать»
м.Одеса, п-т Адміральський, 38, офіс № 8
www.pechat.od.ua